

Zaak T-413/03

Shandong Reipu Biochemicals Co. Ltd tegen Raad van de Europese Unie

„Dumping — Invoer van para-kresol uit China — Berekening van aangenomen normale waarde — Inaanmerkingneming van kosten van bijproducten — Onderzoeksverplichting van Commissie en Raad”

Arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 13 juli 2006 II - 2248

Samenvatting van het arrest

1. *Gemeenschappelijke handelspolitiek — Verdediging tegen dumpingpraktijken — Beoordelingsvrijheid van instellingen*
2. *Gemeenschappelijke handelspolitiek — Verdediging tegen dumpingpraktijken — Dumpingmarge*
(Verordening nr. 384/96 van de Raad, art. 2, lid 3, 6, lid 8, en 18)

3. *Gemeenschappelijke handelspolitiek — Verdediging tegen dumpingpraktijken — Schade* (Verordening nr. 384/96 van de Raad, art. 6, leden 2 en 8, 16 en 18)
4. *Gemeenschappelijke handelspolitiek — Verdediging tegen dumpingpraktijken — Onderzoek — Eerbiediging van rechten van verdediging* (Verordening nr. 384/96 van de Raad, art. 20)
5. *Gemeenschappelijke handelspolitiek — Verdediging tegen dumpingpraktijken — Onderzoek — Beoordelingsvrijheid van Commissie* (Verordening nr. 384/96 van de Raad, art. 6, lid 2)

1. De gemeenschapsinstellingen beschikken op het gebied van beschermende handelsmaatregelen over een ruime beoordelingsvrijheid wegens de ingewikkeldheid van de economische, politieke en juridische situaties die zij moeten onderzoeken.
2. Wanneer de instellingen van de Gemeenschap over een ruime beoordelingsvrijheid beschikken, is de naleving van de door de communautaire rechtsorde in administratieve procedures geboden waarborgen des te fundamenteeler. Tot die waarborgen behoren met name: de verplichting voor de bevoegde instelling om alle relevante gegevens van het geval zorgvuldig en onpartijdig te onderzoeken, het recht van de belanghebbende om zijn standpunt kenbaar te maken, en zijn recht op een beschikking die toereikend is gemotiveerd.

Hieruit volgt dat de gemeenschapsrechter bij de toetsing van de beoordelingen van de instellingen alleen mag nagaan of de procedurevoorschriften in acht zijn genomen, of de feiten op grond waarvan de betwiste keuze is gemaakt, juist zijn vastgesteld, en of er geen sprake is van een kennelijk onjuiste beoordeling van deze feiten dan wel van misbruik van bevoegdheid.

In die omstandigheden kan de gemeenschapsrechter op het gebied van de beschermende handelsmaatregelen en in het bijzonder van de antidumpingmaatregelen, weliswaar niet in de beoordeling treden die is voorbehouden aan de communautaire instanties, maar toch moet hij nagaan of de instellingen alle relevante omstandigheden in aanmerking hebben genomen en de elementen van het dossier met de nodige zorgvuldigheid hebben onderzocht, opdat kan worden gesteld dat de aangenomen

(cf. punten 61-62)

normale waarde op redelijke wijze is vastgesteld. In dit verband volgt uit de tekst van artikel 2, lid 3, van de antidumpingbasisverordening nr. 384/96 duidelijk, dat elk van de daarin genoemde methoden voor de berekening van de aangenomen normale waarde aldus moet worden toegepast dat deze berekening redelijk blijft, zoals overigens in lid 3 uitdrukkelijk wordt gesteld.

Uit die zorgvuldigheidsplicht en verplichting om alle relevante omstandigheden zorgvuldig en onpartijdig te onderzoeken volgt dat de instellingen, behoudens in geval van niet-medewerking in de zin van artikel 18 van de basisverordening, de betrokken marktdeelnemer er desgevallend nadrukkelijk op attent moeten maken dat zij redelijkerwijs niet over voldoende informatie beschikken inzake een kwestie die nochtans rechtstreeks relevant is voor de bepaling van de normale waarde. Deze verplichting geeft uitdrukking aan de verplichting van artikel 6, lid 8, van de basisverordening, om zoveel mogelijk te controleren of de door de belanghebbenden verstrekte inlichtingen waarop de bevindingen van de instellingen worden gebaseerd, juist zijn.

Derhalve zijn de Commissie en de Raad hun verplichting om het onderzoek zorgvuldig te verrichten en om de normale waarde op redelijke wijze vast te stellen, niet nagekomen wanneer 1) de Commissie in de beginfase van de antidumpingprocedure de bewoordin-

gen van een antwoord van de betrokken onderneming kennelijk onjuist heeft beoordeeld, waar zij heeft vastgesteld dat de productiekosten van de bijproducten van het betrokken product niet in mindering moesten worden gebracht op de productiekosten van het betrokken product, omdat zij rechtstreeks aan die bijproducten zouden zijn toegerekend; 2) de Commissie niet heeft gewezen op de tegenspraak tussen de door de onderneming overgelegde cijfergegevens en de wijze waarop zij voornemens was de kosten van de bijproducten te behandelen, en 3) de Commissie en de Raad in het voorstel voor een definitieve verordening en in de definitieve verordening bij die behandeling van de kosten zijn gebleven, en zij het litigieuze probleem niet aan een nieuw en zorgvuldig onderzoek hebben willen onderwerpen.

(cf. punten 63-64, 77-78, 85, 94, 96, 101, 108, 128, 130)

3. Dat het in het kader van de antidumpingbasisverordening nr. 384/96 de taak is van de Commissie, als onderzoeksinstantie, om uit te maken of bij het product waarop de antidumpingprocedure betrekking heeft, sprake is van dumping en of het schade veroorzaakt wanneer het in de Gemeenschap in het vrije verkeer wordt gebracht, zodat die instelling in dat kader de in dat verband op haar rustende bewijslast niet bij een partij kan leggen, neemt niet weg dat de

Commissie aan de basisverordening geen onderzoeksbevoegdheid ontleent op grond waarvan zij de in een klacht genoemde producenten of exporteurs zou kunnen dwingen hun medewerking te verlenen met het onderzoek of informatie over te leggen. De Raad en de Commissie zijn dus afhankelijk van de vrijwillige medewerking van de partijen om hun binnen de voorgeschreven termijn de benodigde informatie te verstrekken. In die context zijn de antwoorden van die partijen op de in artikel 6, lid 2, van de basisverordening bedoelde vragenlijst, en de in artikel 16 van dezelfde verordening bedoelde verificatie ter plaatse waartoe de Commissie nadien kan overgaan, van wezenlijk belang voor het verloop van de antidumpingprocedure. Het risico dat de instellingen met andere dan de in antwoord op de vragenlijst verstrekte gegevens rekening houden wanneer de ondernemingen waarop het onderzoek betrekking heeft, niet medewerken, is inherent aan de antidumpingprocedure, en strekt ertoe de loyale en zorgvuldige medewerking van die ondernemingen te bevorderen.

Bijgevolg is de Commissie weliswaar verplicht zoveel mogelijk te controleren of de door de belanghebbenden verstrekte inlichtingen waarop haar bevindingen worden gebaseerd, juist zijn, maar deze verplichting vooronderstelt dat die partijen met de Commissie samenwerken in de zin van artikel 18 van de basisverordening. Zo een belanghebbende de toegang tot de nodige gegevens weigert, of deze niet binnen de bij de basisverordening gestelde termijnen verstrekt, dan wel het onderzoek aanmerkelijk belemmert, dan kunnen, krachtens deze laatste bepaling, aan

de hand van de beschikbare gegevens voorlopige of definitieve conclusies, zowel in positieve als in negatieve zin, worden getrokken. Hetzelfde geldt, indien blijkt dat een belanghebbende onjuiste of misleidende inlichtingen heeft verstrekt.

(cf. punten 65, 87)

4. Bij de uitlegging van de bepalingen van de antidumpingbasisverordening nr. 384/96 betreffende de informatie van belanghebbenden moet met name rekening worden gehouden met de vereisten voortvloeiend uit de eerbiediging van de rechten van verdediging. Die vereisten gelden namelijk niet alleen in het kader van procedures die tot de oplegging van sancties kunnen leiden, maar ook voor onderzoeksprocedures die voorafgaan aan de vaststelling van antidumpingverordeningen, die de betrokken ondernemingen rechtstreeks en individueel kunnen raken en nadelige gevolgen voor hen kunnen hebben.

(cf. punt 66)

5. In een antidumpingprocedure is de vaststelling van termijnen waarbinnen de betrokken ondernemingen de antwoorden en informatie aan de instellingen moeten toezenden, weliswaar

noodzakelijk met het oog op een goed verloop van deze procedure binnen de in de antidumpingbasisverordening nr. 384/96 bepaalde termijnen, maar de instellingen beschikken over een zeer ruime beoordelingsvrijheid waar het gaat om de vraag of het opportuun is te laat toegezonden antwoorden en informatie in aanmerking te nemen. Voorzover deze inaanmerkingneming geen afbreuk

dreigt te doen aan de procedurele rechten van de andere partijen en niet tot gevolg heeft dat de procedure onredelijk lang gaat duren, kan zij niet als onregelmatig worden beschouwd.

(cf. punt 67)